

בית משפט השלום ברמלה

20 יולי 2015

ת"פ 18272-09-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת

רמלה נ' פלוני

1

לפני כבוד השופטת פרנקל (שיפמן) ליאורה

המאשימה משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

נגד

פלדני

הנאשם

נוכחים

ב"כ המאשימה עו"ד מאור לונדנר

ב"כ הנאשם עו"ד אדנקו סבהת

האשם – בעצמו

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

להלן נוסח של הכרעת הדין המותרת בפרסום לאחר שהוצאו ממנה הקטעים האסורים בפרסום, כל פרט מזהה שיש בו כדי להצביע באופן ישיר או עקיף על זהות המתלוננת, ילדיה, משפחתה, והנאשם. הנוסח המלא של הכרעת הדין נחתם בנט המשפט כמסמך "חסוי לציבור פתוח לצדדים".

הכרעת דין

אני מורה על זיכוי הנאשם מחמת הספק ואנמק.

כתב האישום:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז – 1977. בחלק הכללי בכתב האישום נטען כי הגב' [REDACTED] (להלן: "המתלוננת") היתה במועד הרלוונטי לכתב האישום אשתו של הנאשם והתגוררה עמו בבית [REDACTED] (להלן: הבית"). נטען כי במועד הרלוונטי לכתב האישום היו לנאשם ולמתלוננת שתי בנות ותינוק.

בית משפט השלום ברמלה

20 יולי 2015

ת"פ 18272-09-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' פלוני

1 בעובדות כתב האישום נטען כי בתאריך 1.9.14 בשעה 19:45, או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לבית.
2 נטען כי בניסיונות אלו על רקע סברתו של הנאשם כי התינוק אינו שלו, השליך הנאשם את מקל
3 הליכתו, קילל את המתלוננת ואיים עליה באומרו: "או שאני אהרוג אותך או כל החיים שלך תבכיי".
4 נטען כי במעשיו המתוארים איים הנאשם בפגיעה שלא כדין במתלוננת ובתינוק במטרה להפחידה
5 ו/או להקניטה.

7 **מענה הנאשם:**

8 הנאשם כפר בכך שאיים על המתלוננת.
9 באשר לטענה לפיה הוא השליך את מקל ההליכה, הנאשם טען כי הוא לא השליך את המקל.
10 באשר לטענה לפיה הוא איים על המתלוננת, טען כי מזה תקופה הוא מטיח במתלוננת שהתינוק אינו
11 בנו וביקש לערוך בדיקת אבהות.
12 בערב בו התלוננה המתלוננת במשטרה הוא הודיע למתלוננת שבכוונתו לפתוח למחרת היום תיק
13 גירושין ודרישה לבדיקת אבהות. הנאשם השמיע הדברים בנוכחות בנותיו, אשר נכחו בסלון הבית
14 באותה שעה, ועדכן את בנותיו שהוא והמתלוננת עומדים להתגרש על רקע טענתו שהתינוק אינו שלו.

16 **הראיות שהובאו לפני:**

17 התביעה זימנה למתן עדות את המתלוננת, והגישה בהסכמה המוצגים אשר סומנו ת/1- ת/10.
18 ההגנה זימנה למתן עדות את הנאשם, והגישה מוצגים אשר סומנו נ/1-נ/3.

20 **מוצגי התביעה:**

21 ת/1 - אמרת [] מיום 3.9.14
22 מוסרת האמרה הינה בתו של הנאשם, ומסרה כי יומיים עובר למתן האמרה היא היתה בבית בסלון
23 עם אחותה [] אמה והתינוק [].
24 אביה אמר להם שאמן בגדה בו והוא רוצה לעשות בדיקת דם כדי לבדוק אם התינוק שלו.
25 הוא אמר הדברים גם לאמה, וקילל את האם בשפה [] אולם אין היא יכולה להסביר את
26 פירוש הדברים שאמר הגם שהיא מבינה קצת []. אביה צעק, וכן דיבר קצת רגיל, כך בלשונה,
27 והיה עצבני, ודפק עם יד מאוגרפת על השולחן.
28 הארוע נמשך כחצי שעה או ארבעים דקות. כל העת הם ישבו בסלון והאם טענה שזה שקר, שהיא לא
29 בגדה בו.

בית משפט השלום ברמלה

20 יולי 2015

ת"פ 18272-09-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' פלוני

1 באשר לשאלה אם היא שמעה את אביה מאיים על אמה ואומר שיהרוג אותה ואת התינוק, השיבה
2 כי אינה יודעת, היא מבינה קצת [REDACTED] ויש מלים שהיא מבינה ויש מלים שאינה מבינה.
3 באשר לשאלה כיצד דיבר אביה עמה והבהיר שהוא רוצה לעשות בדיקת אבהות אם הילד שלו, השיבה
4 כי שמעה אותו אומר והבינה [REDACTED] שהוא אומר שהוא רוצה לנסוע לירושלים לעשות בדיקה, ואחר
5 כך היא שאלה את אמה, ואמא שלה מסרה לה כי הם רבו על זה.
6 העדה נשאלה אם היא דברה עם אמה אודות מה שארע והשיבה שהיא אמרה לאמה שלא לפחד, כי
7 אמה אמרה לה שאבא אמר לה "שהוא יגרום לה שתבכה כל החיים", (ההדגשה שלי - ל.פ.), וכך האם
8 הבינה שאולי הוא יהרוג את [REDACTED].
9 נשאלה אם היא מפחדת שהאב יפגע ב[REDACTED], והשיבה "כן, טיפה אבל", והסבירה את דבריה בכך שהאב
10 אמר שהאם בגדה בו [REDACTED] אינו הבן שלו.
11

12 ת/2 - דוח פעולה שערך השוטר רס"ל יוסף מיום 1.9.14 לגבי ארוע שנפתח בשעה 20:54
13 בפרטי המקרה [REDACTED] מדוחות שבעלה מאיים עליה שיעשה לה משהו,
14 מפחדת שתהיה אלימות כלפיה, מפחדת. לא מוסרת יותר פרטים" (ההדגשה שלי - ל.פ.).
15 בפרטי הטיפול בארוע נרשם כי השוטרים הגיעו למקום וחברו למודיעה [REDACTED] תחקרו אותה
16 בנפרד מהחשוד. מדבריה עלה כי ילדה לפני כחודשיים תינוק ובעלה חושד בה שהילד לא ממנו ואמר
17 לה "שהוא מתכוון לפגוע בילד ובה ולהרוג את הילד" (ההדגשה שלי - ל.פ.).
18 העדה מסרה כי הוא לא תקף אותה ואין היא זקוקה לטיפול רפואי. בדירה לא היו חפצים שבורים
19 ולא היו סימני חבלות.
20 החשוד נחקר ומסר כי התינוק לא שלו, אולם הכחיש את החשדות נגדו וטען כי הוא לא מאיים ולא
21 תקף את האשה או התינוק. מפיו נדף ריח של אלכוהול.
22

23 ת/3 - דוח פעולה שערך השוטר רס"ר ססי יניב
24 באשר לפרטי המקרה צויין בדוח הפעולה פרטים זהים במדוייק לפרטי המקרה בדוח הפעולה שערך
25 השוטר רס"ל יוסף.
26 באשר לפרטי הטיפול, מצויין כי עורך הדוח חבר למודיעה, ששמה [REDACTED] וטענה כי יש להם חמישה
27 ילדים ותינוק שנולד לא מזמן, והבעל מתכחש לו, ו"מזה מספר ימים אומר לאשתו כי הוא רוצה
28 להרגו, את התינוק, כי זה ילד לא שלי". (ההדגשה שלי - ל.פ.).
29 היא אזרה אומץ והתקשרה למשטרה.

בית משפט השלום ברמלה

20 יולי 2015

ת"פ 18272-09-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' פלוני

1 השוטר יוסף הודיע לבעל שהוא מעוכב בגין איומים על אשתו ועל חסר ישע. הבית היה מסודר,
2 המודיעה טענה כי לא היתה אלימות פיזית או מילולית רק טענה כי "פחדה על התינוק כי הוא איים
3 להרוג אותו" (ההדגשה שלי - ל.פ.).
4 החשוד הכחיש שהוא איים להרוג את האם אך טען כי הילד לא שלו.

ת/4 – אמרת הנאשם מיום 2.9.14, בשעה 00:59

5
6 הנאשם הוחשד בביצוע עבירות של נסיון תקיפת חסר ישע, איומים כלפי חסר ישע וכלפי אשתו.
7 הנאשם מסר את האמרה בטרם מיצה את זכות ההיוועצות, הגם שעתר להתייעץ עם עו"ד. המשטרה
8 נסתה ליצור קשר עם הסניגוריה, ללא הועיל.
9 הנאשם מסר כי הוא חזר הביתה מחבר, בשעה שבע בערב, המתלוננת הגישה לו אוכל ולאחר שהוא
10 סיים לאכול הוא התחיל לשחק עם הילדים ואז נאמר לו על ידי שוטרים שהגיעו לביתם, ובתו פתחה
11 להם את דלת הבית, "קום אנחנו צריכים אותך בתחנה, ובאתי".
12 באותה עת אשתו היתה בחדרה, כנראה שהיא הזמינה משטרה, הוא לא יודע. הוא גם לא יודע כלום
13 הואיל והוא אכל ושתה ושיחק עם ילדיו. ביום הארוע הוא שתה שלושה בקבוקי בירה, הוא לא
14 השתכר, אולי קצת עלה לו לראש.

15
16 באשר לילד, טען כדלקמן: "בפעם הקודמת שהייתי מנרחק לחמישה חודשים מחוץ לבית, כשחזרתי
17 מצאתי את אשתי בערך חודש וחצי שהיא בהריון, אז לכן אני אמרתי לה שזה לא הבן שלי. מסיבה זו
18 היינו צריכים ללכת לירושלים להתגרש ולהתחיל הליך גירושים, ואולי בגלל זה הזמינה משטרה".
19 נשאל מדוע הוא מכה את הילד והשיב שהוא לא הכה את הילד והוא אפילו לא נכנס לחדרו.
20 באשר לאמירה שאמר לרעייתו, אמר שאמר לה "מחר אנחנו נוסעים לירושלים לרבת כי מצאתי מישהו
21 שיתרגם לי".

22 טען כי הוא לא איים על המתלוננת, הוא רק שיחק עם ילדיו.
23 הכחיש שאמר לה שהוא יראה לה והיא תבכה כל היום. הכחיש שאמר לה שהוא יראה לה מחר והיא
24 כל הזמן תבכה, הכחיש שאיים שהוא יהרוג את הילד. אמר שבלתי אפשרי שיהרוג את הילד, הרי הוא
25 תינוק.

26 הכחיש שאמר לאשתו אני אראה לך את הרגת אותי ואני אראה לך מה שאת צריכה.
27 הכחיש שאמר לאשתו שיתן לה משהו שיגרום לה שתבכה כל החיים, ובעצם התכוון לזה שהוא יהרוג
28 את הילד.

29 נאמר לו שקיימת הקלטה לגבי האמירות שהשמיע כלפי המתלוננת, והשיב "אין לי בעיה אני יכול
30 לחתוך את הגרון".

בית משפט השלום ברמלה

20 יולי 2015

ת"פ 18272-09-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' פלוני

1 כשנשאל מה כוונתו בדבריו, השיב: "אין דבר כזה אין הקלטה", ובהמשך אמר: היא יכולה להקליט
2 אבל הוא לא אמר כלום. כמו כן השיב שאין לו בעיה לשמוע את ההקלטה כי הוא לא אמר דבר כזה.
3 הוא דיבר עם הילדים שלו ויכול להיות שהיא הקליטה את השיחה שלו עם הילדים.
4 לילדים הוא אמר שהוא והאמא הולכים להתגרש ושהם צריכים להיות חזקים ולהמשיך ללמוד.
5 טען שהוא אינו מקנא לאשתו, והסביר מדוע הוא חושב שהילד לא שלו.
6 טען שמאז שהילד נולד הוא לא נכנס לחדר ולא ראה את הילד. הוא הגיע לבית חולים וראה שהילד
7 לא דומה לו ומאז לא רצה להסתכל עליו. הוא לא איים שירצח את הילד, הוא לא הורג, יהודי לא
8 הורג, אסור להרוג יהודי, ובוודאי איך הוא יכול לחשוב להרוג תינוק.
9 מסר שאפשר להביא חית לבית ולגדל אותם, והילד הוא אח של הילדים שלו, "שיגדל אבל איתה אני
10 רוצה להתגרש".

11 ת/5 - אמרת [REDACTED]
12 מוסרת האמרה הינה בתו של הנאשם.
13 מסרה כי באותו יום בו הוריה רבו היא לא הבינה כלום כי היא לא מבינה [REDACTED]
14 באשר להתנהלות הנאשם, מסרה כי הוא דיבר בטון קצת גבוה. נראה לה כי הוא כועס ולא הבינה מה
15 הוא דיבר.
16 בהמשך היא דברה עם אמא, ואמא שלה אמרה לה שאבא כועס בגלל שהוא חושב שהיא בגדה בו.
17 נשאלה אם היא מפחדת מאביה והשיבה לא, ובקשה שלא יזכירו את שמה במשפט.
18

19 ת/6 - מזכר שענינו תמליל שיחה עם מוקד 100
20 לציין כי התמליל נערך ביום 3.9.14. עם זאת, לא צויין מועד השיחה, לא צויין שם הדוברת ולא צויין
21 מהו מספר המנוי ממנו נתקבלה השיחה.
22 בתמליל נרשם שהשוטר שקיבל את השיחה הזדהה "משטרה, ליאור" והדובר השמיע את האמירה
23 כדלקמן: "תצילי אותי בבקשה אני [REDACTED] מהר מהר עם בעלי הוא רוצה לעשות לי
24 משהו דחוף דחוף... אני צריכה". (ההדגשה שלי - ל.פ.)
25 עת נשאלה "מה את אומרת שהוא עושה לך" השיבה "יש לנו בעיה תבואו תבואו דחוף". (ההדגשה
26 שלי - ל.פ.)
27 נשאלה אם הוא נגע בה והשיבה "עוד לא נגע בי אבל אני מפחדת, יש לי הטרדה הוא רוצה לעשות לי
28 משהו, יש לי ילד תינוק". (ההדגשה שלי - ל.פ.)
29
30

בית משפט השלום ברמלה

20 יולי 2015

ת"פ 18272-09-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' פלוני

1 7/ת – מזכר שערכה השוטרת שירן רסל מיום 3.9.14
2 במזכר תעדה החוקרת שיחה עם המתלוננת במהלכה שאלה אותה לעניין ההקלטה, והמתלוננת מסרה
3 לה כי היא לא הקליטה את הנאשם, היא רק חשבה שהמכשיר מקליט כאשר בפועל הוא לא הקליט.
4 המתלוננת ביקשה שיחקרו את בנותיה.
5

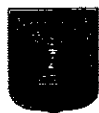
6 8/ת - מזכר שערכה השוטרת שירן רסל מיום 3.9.14
7 במזכר תעדה ששוחחה פעמיים עם המתלוננת, ובשתי השיחות המתלוננת ציינה בפניה כי היא מפחדת
8 ודורשת שבעלה לא יתוור הביתה, והחוקרת התרשמה כי היא פוחדת מאד מאד מהנאשם, והיה חשוב
9 למתלוננת להבהיר כי היא לא רוצה שישחררו אותו.
10

11 9/ת – דוח מעצר מיום 2.9.14 שמערך על ידי רס"ל לקינוו וובה
12 הנאשם נעצר, בתגובה למעצרו מסר "אני עצור בחינם ללא שום חוק, כל דבר שעשיתי זה על פי החוק".
13

14 10/ת – דוח עיכוב שנערך על ידי רס"ל יפרח יוסף מיום 1.9.14, שעה 21:45
15 החשד - איומים על בת זוג.
16 תגובת המעוכב "אתם הבאתם אותי סתם ובאתי".
17

ראיות הגנה:

18 1/נ - בקשה לצו הגנה שהגישה המתלוננת כנגד הנאשם מיום 22.4.13
19 במסגרת הבקשה בעמ' 4 תחת פרק 4 שכותרתו "נסיבות הבקשה", ציינה המתלוננת שביום חמישי
20 לפנות בוקר ב - 11.04 "הוא איים לרצוח אותי". (ההדגשה שלי - ל.פ.).
21 בעמ' 5, לצד סעיף 10 תחת הפרק שכותרתו "קשר עם שירותי רווחה" ציינה כי היא בקשר עם שירותי
22 הרווחה "בשל איום בעלי על פגיעה בי" (ההדגשה שלי - ל.פ.).
23 בעמ' 7, תחת הפרק "תאור העובדות ופרטי המקרה" בתמיכה לבקשה למתן צו הגנה, מסרה כי ביום
24 חמישי בשעה 04:40 צלצל השעון המעורר שלה ובעלה קם בבהלה ולקח את הטלפון שלה וחשד
25 שמישהו התקשר אליה, הוא חושב שהיא עם מישהו ואיים להרוג אותה, (ההדגשה שלי - ל.פ.), היא
26 רצתה לצאת לעבודה והוא לא נתן לה לצאת וילדיה שמרו עליה כדי שלא יפגע בה, ומאז כל יום הוא
27 מאיים עליה והיא לא מצליחה לישון. היא מאד חוששת על החיים שלה והיא מבקשת צו הגנה ארוך
28 עד סיום הליך הגירושין.
29 צינה כי הוגשה תלונה במשטרה ביום 17.4.13.
30

בית משפט השלום ברמלה

20 יולי 2015

ת"פ 18272-09-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' פלוני

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

2/נ - בקשה לצו הגנה שהגישה המתלוננת נגד הנאשם מיום 3.9.14.
בעמ' 4 לבקשה תחת הפרק "נסיבות הבקשה", נרשם כדלקמן: "נולד לי ילד והוא רוצה להרע לאמו
ולילד בטענה כי זה אינו הילד שלי". (ההדגשה שלי - ל.פ.).
בעמ' 5 תחת הפרק "נסיבות נוספות המצדיקות מתן הצו במעמד צד אחד", ציינה "האלימות
המילולית שמאיים עלי ועל התינוק להרוג וזה מפחיד" (ההדגשה שלי - ל.פ.).
בעמ' 8, תחת הפרק "תאור העובדות ופרטי המקרה בתמיכה לבקשה למתן צו הגנה" ציינה בין השאר
כי היא ילדה לפני כחודשיים, ומאז הנאשם מתייחס אליה לא יפה, בטענה שהוא אינו אבי הילד.
"בסוף הוא רוצה שנתגרש וסיכמנו ומאז הוא כל הזמן מאיים על הילד ועלי שרוצה להרוג" (ההדגשה
שלי - ל.פ.).
מסרה כי פוחדת ולא עוזבת את התינוק אפילו בלילה מחשש שהוא יעשה לה ולתינוק דבר מה, וקשה
לה להרדם.
כמו כן ציינה כדלקמן: "לפני יומיים חזר לבית שיכור ומאז שהגיע הוא מאיים ואומר 'תוך יומיים
אני אגרום לך לבכות כל החיים שלך' ". (ההדגשה שלי - ל.פ.).
המתלוננת ציינה כי המובן של דבריו זה שהוא יחרוג את התינוק ומאז היא נבהלה והזמינה משטרה
ולקחו את הנאשם והיא בלחץ שאם יחזור לבית הוא יפגע בהם בטוח ולכן היא מבקשת שהוא לא
יחזור ורוצה להתגרש בדרך המהירה ביותר.
ציינה כי הוגשה תלונה ביום 1.9.14.

3/נ - בקשה לצו הגנה שהגישה המתלוננת נגד הנאשם מיום 21.12.14.
בעמ' 4 תחת הפרק "נסיבות הבקשה" נרשם "נולד לי ילד והוא רוצה להרע לאמו ולילד בטענה כי זה
אינו הילד שלי" (ההדגשה שלי - ל.פ.).
בעמ' 5 תחת הפרק "נסיבות נוספות המצדיקות מתן הצו במעמד צד אחד", ציינה "האלימות
המילולית שמאיים עלי ועל התינוק להרוג וזה מפחיד" (ההדגשה שלי - ל.פ.).
בעמ' 8, תחת הפרק "תאור העובדות ופרטי המקרה בתמיכה לבקשה למתן צו הגנה" ציינה בין השאר
כי היא ילדה לפני כחודשיים, ומאז הנאשם מתייחס אליה לא יפה, בטענה שהוא אינו אבי הילד.
"בסוף הוא רוצה שנתגרש וסיכמנו ומאז הוא כל הזמן מאיים על הילד ועלי שרוצה להרוג" (ההדגשה
שלי - ל.פ.).
מסרה כי פוחדת ולא עוזבת את התינוק אפילו בלילה מחשש שהוא יעשה לה ולתינוק דבר מה, וקשה
לה להרדם.

בית משפט השלום ברמלה

20 יולי 2015

ת"פ 18272-09-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' פלוני

1 כמו כן ציינה כדלקמן: "לפני יומיים חזר לבית שיכור ומאז שהגיע הוא מאיים ואומר 'תוך יומיים
2 אני אגרום לך לבכות כל החיים שלך' ". (ההדגשה שלי - ל.פ.).
3 המתלוננת ציינה כי המובן של דבריו זה שהוא יהרוג את התינוק ומאז היא נבהלה והזמינה משטרה
4 ולקחו את הנאשם והיא בלחץ שאם יחזור לבית הוא יפגע בהם בטוח ולכן היא מבקשת שהוא לא
5 יחזור ורוצה להתגרש בדרך המהירה ביותר.
6 ציינה כי הוגשה תלונה במשטרה ביום 1.9.14.

7
8 לבקשה צורף פרוטוקול ישיבת יום 21.12.14, דיון אשר התקיים לפני.
9 המבקשת ציינה לפני כי המשיב חזר הביתה שיכור לפני יומיים ואמר לה "שהוא יגרום לי לבכות כל
10 החיים שלי" (ההדגשה שלי - ל.פ.).
11 טענה כי היא מפחדת שהמשיב יהרוג אותה ואת התינוק כי ככה הוא אמר.
12 טענה כי היתה במשטרה ולקחו אותו והיא לא רוצה שיחזור.
13 ציינה כי הוא לא הרביץ לה אבל היא מפחדת שיהרוג אותה כי הבן לא שלו. ציינה כי הוא היה עצור,
14 המשטרה שחררה אותו ובנו לקח אותו לגור אצלו, ומסרה את מספר הטלפון של הבן.

15
16 נעתרתי לבקשת המבקשת וניתן צו זמני, כמו כן נקבע דיון במעמד הצדדים.
17 הדיון במעמד הצדדים התקיים ביום 23.12.14 בבית המשפט לענייני משפחה.

18
19 בדיון המבקשת היתה מיוצגת ובא כוחה מסרה כי מאז ספטמבר לא ארע מאומה. ניתן צו ביום 14.9.14
20 לשלושה חודשים, מאז הצו לא ארע ארוע חריג. יחד עם זאת לאור הצו הקודם והעובדה שהוגש כנגדו
21 כתב אישום, ולאור הדברים שנאמרו בספטמבר, לא התפוגג החשש ועדיין קיים חשש לחיי בנה ולחיי
22 המבקשת ועתרה להורות על הארכת הצו.

23 במועד הנ"ל המשיב ציין כי הוא לא מתקרב למבקשת, הוא ארבעה חודשים בחוץ, הוא היה
24 וחזר והמבקשת היתה בהריון וילדה ילד והוא מוכן גם לא להתקרב לעוד שלושה חודשים.
25 משכך, בהסכמת המשיב, הצו הזמני הוארך לשלושה חודשים.

26
27 לציין כי לנ/3 צורף גם פרוטוקול הדיון בהליך שלפני מיום 22.12.14 בתיק פלילי נשוא הכרעת הדין.
28 המתלוננת לא התייצבה במועד הנ"ל והודיעה לבי"כ המאשימה כי יש לה דיון למחרת היום בבית
29 המשפט בראשון לציון, ואפשרי שהיא טעתה בשל הדיון שקבוע בבית המשפט לענייני משפחה.

30

בית משפט השלום ברמלה

20 יולי 2015

ת"פ 18272-09-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' פלוני

עדות המתלוננת, הגב' [REDACTED]:

1 המתלוננת מסרה עדות מטעם התביעה. לדבריה ביום 1.9.14 היא התלוננה במשטרה.
2 בעלה חזר הביתה וכפי שאמר תמיד אמר גם באותו מועד שהבן אינו שלו.
3 לדבריה אמר לה "מה את מחכה לי בבית זה לא בית שלך זה לא בן שלי את יושבת ומחכה אמר לי אני
4 אראה לך" (ההדגשה שלי - ל.פ.) (עמ' 7).
5 בהמשך היא הכינה לו אוכל. אחרי האוכל הוא קילל אותה, אמר לה שהיא בוגדת בו שיש לה גבר אחר,
6 זה לא הבן שלו "ואני אראה לך אני אראה לך". (ההדגשה שלי - ל.פ.) (עמ' 7).
7 כמו כן אמר לה "אני אהרוג אותך אני אראה לך כל החיים שלך תבכי" (ההדגשה שלי - ל.פ.) (עמ' 7).
8 בהמשך לאחר שרוענן זכרונה מסרה כי היא אמרה לשוטרת שהיא סיפרה ברווחה מה ארע ואמרה
9 להם שהיא בסכנה (עמ' 8).
10 בהמשך לאחר שרוענן זכרונה ונאמר לה כי היא מסרה לעובדת הסוציאלית שהנאשם זרק עליה מקל,
11 היא השיבה "נכון כך אמרתי וזה היה נכון, לא עלי אלא בצד. הוא גם ירק עלי ואני לא אמרתי את זה
12 ועכשיו אני נזכרת". (ההדגשה שלי - ל.פ.) (עמ' 8).
13
14 בחקירתה הנגדית דבקה בגרסתה לפיה היא נזכרה במהלך חקירתה שהנאשם ירק ואת המקל זרק
15 בצד, לא עליה, והכחישה את התזה לפיה הנאשם הניח את המקל בצד בעת שנכנס הביתה (עמ' 8).
16 דבקה בגרסתה לפיה הנאשם זרק את המקל בצד ולא עליה, ובעת שהוא זרק את המקל היא היתה
17 בסלון עם בנותיה [REDACTED] (עמ' 9).
18 אישרה כי לאחר שנתנה לבעלה לאכול הוא אמר לה "אני אהרוג אותך, אני אראה לך כל החיים שלך
19 תבכי" (ההדגשה שלי - ל.פ.) (עמ' 9), ואמרה שכל הזמן הנאשם היה אומר אבל באותו יום ככה
20 התחיל והיא פחדה (עמ' 9).
21 הבהירה כי הנאשם היה בצו הרחקה לשלושה חודשים, בהמשך הם עשו שלום בית והיא נכנסה להריון
22 ואחר כך הנאשם טען שהבן אינו שלו, לאחר הלידה, והוא רוצה לעשות בדיקה גנטית ואם הוא יעשה
23 היא תשמח (עמ' 9).
24 כפרה בכך שהנאשם ביום שהזמינה משטרה אמר לה שהוא רוצה למחרת לנסוע לירושלים לבצע
25 בדיקת אבהות. אמרה שהנאשם אמר לה שהוא רוצה להתגרש ולפתוח תיק והיא אמרה בסדר
26 והסכימה (עמ' 9).
27 הכחישה שהנאשם אמר שהוא רוצה לעשות בדיקת אבהות.
28

בית משפט השלום ברמלה

20 יולי 2015

ת"פ 18272-09-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' פלוני

1 מסרה כי לאחר הלידה הנאשם אמר שהבן לא שלו ואפילו לא רצה לקחת אותה הביתה מבית החולים
2 ובנה לקח אותה הביתה, ואחרי חודש חודשיים היא היתה בלחץ ופחדה, היא לא ישנה טוב, ובאותו
3 יום קרה והזמינה משטרה (עמ' 10).
4 אישרה שבעלה דיבר עם אמה אולם לא ידעה אודות מה שוחחו.
5 טענה כי אמא שלה לא אמרה לה שבעלה אמר שהילד הוא לא שלו, ולא אמרה לה שבעלה אמר לה
6 שהוא רוצה שתבוצע בדיקת אבהות (עמ' 10).
7 כפרה בכך שבערב בו התקשרה למשטרה בעת שישבו כולם בסלון הנאשם אמר לה כפי שאמרה בתה
8 ■, שהיא בוגדת בו והוא רוצה לעשות בדיקת דם ולבדוק אם התינוק שלו, וכי הוא אמר לה שהוא
9 רוצה לנסוע לירושלים למחרת לעשות את הבדיקה.
10 כפרה בכך שבתה אמרה את הדברים (עמ' 10).
11 טענה שהנאשם אמר לבנותיה "דווקא הוא אמר להם היום אתם רואים אותי מחר אתם חוזרים מבית
12 הספר אתם לא רואים אותי" (עמ' 10 סיפא).
13 טענה שאולי בתה אמרה את מה שאמר לה הנאשם בעת שהיא לא היתה בחדר, כי היא פחדה ולקחה
14 את התינוק ונכנסה לחדר. בנוסף מסרה כי בתה אינה מבינה את שפתם, והנאשם דיבר בשפתם.
15 טענה כי איננה יודעת איך בתה הבינה (עמ' 11).
16 באשר לדברי בתה לפיהם לאחר הארוע היא אמרה לבתה שהנאשם אמר לה "שהוא יגרום לה שתבכה
17 כל החיים" (ההדגשה שלי - ל.פ.). השיבה שאכן כך היא אמרה לבתה, ואישרה שהיא לא אמרה לבתה
18 שהנאשם איים שיהרוג את הילדים ואותה (עמ' 11 סיפא).
19 טענה כי אמרה לבתה שהיא התקשרה למשטרה כי היא חוששת.
20 כשעומתת עם דברי בתה לפיהם היא סיפרה לבת שהנאשם אמר "שהוא יגרום לך לבכות כל החיים"
21 והיא הבינה מהמשפט האמור שהנאשם רוצה להרוג את התינוק, השיבה "גם עלי הוא חשב כך, בגלל
22 זה התקשרתי למשטרה" (ההדגשה שלי - ל.פ.) (עמ' 12).
23 טענה כי איננה יודעת שהוא אמר שהוא רוצה לנסוע לירושלים לעשות בדיקה הגם שבתה אמרה
24 שהדבר נאמר במהלך שיחתם.
25 באשר לזריקת המקל, נאמר לה שבנותיה לא ספרו שראו שהנאשם זרק את המקל, והשיבה כי הן
26 התבוננו בטלוויזיה והיא הסתכלה על הנאשם (עמ' 12).
27 נאמר לה שבנותיה לא ספרו שהנאשם ירק, והיא השיבה שיש דברים רבים שהילדים לא מספרים
28 הואיל וזה אביהם וזאת אמם (עמ' 12).
29 נשאלה אם באותו ערב בו התלוננה במשטרה התנהלה שיחה אודות החשד של הנאשם שהיא בוגדת
30 בו ושהילד לא שלו, והשיבה כי השיחה לא היתה באותו ערב. בהמשך אישרה שהיא ספרה לבתה שאכן

בית משפט השלום ברמלה

20 יולי 2015

ת"פ 18272-09-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' פלוני

1 הנאשם כעס כי הוא סבר שהיא בוגדת בו. יחד עם זאת טענה כי הם לא דברו אודות בדיקת דם (עמ' 14)
2
3 נשאלה כיצד דבריה עולים בקנה אחד עם ההגיון, קרי, מחד גיסא, כיצד הנאשם אמר לה שתבכה כל
4 החיים, וגם איים עליה, ומאידך גיסא איים עליה שיהרוג אותה, השיבה "הוא אמר להם היום אתם
5 רואים אותי מחר לא תמצאו אותי, את תבכי כל החיים שלך, הוא אמר לי" (ההדגשה שלי - ל.פ.) (עמ'
6 14).
7 הופנתה לאמרתה מיום 1.9.14, שם נשאלה אם הנאשם השתמש במלים שיהרוג את התינוק, והיא
8 אמרה "הוא אמר אני אתן לך משהו שיגרום לך לבכות כל החיים שלך" (ההדגשה שלי - ל.פ.) ומסרה
9 כי היא "יכולה לחשוב עליו והוא כל הזמן אומר שהילד לא שלו ואני בוגדת בו כל הזמן ואני לא יודעת
10 מה הוא יכול לעשות לילד" (עמ' 14 סיפא) והשיבה בחיוב.
11 משכך, נשאלה אם [REDACTED] בעצם הנאשם לא אמר "אני אהרוג את התינוק" אלא אמר "את תבכי כל
12 החיים" (ההדגשה שלי - ל.פ.) (עמ' 15), והשיבה "זה המלים שלו, מה את מחכה לי בסלון עם התינוק,
13 מה את מחכה לי בסלון, מה את מחכה לי בסלון עם התינוק שלך? זה לא בן שלי" (ההדגשה שלי -
14 ל.פ.) ובהמשך נשאלה אם מאחר והנאשם אמר שזה לא בן שלו היא פתדה על הילד, והשיבה בחיוב
15 (עמ' 15).
16 הפנתה לאמרתה הנוספת, שם בעת שנשאלה למה התקשרה למשטרה היא אמרה "שאני אבכה כל
17 החיים שלי" (ההדגשה שלי - ל.פ.) כך הוא אמר לה, והשיבה "אמרתי שהוא אמר או אני אהרוג אותך
18 או כל החיים שלך תבכי" (ההדגשה שלי - ל.פ.) (עמ' 15).
19 נשאלה אם הנאשם אמר לה או אני הורג אותך או שהוא אמר לה כל החיים תבכי, השיבה "אני אהרוג
20 אותך או אני אראה לך שכל החיים שלך תבכי" (ההדגשה שלי - ל.פ.) (עמ' 15). נשאלה אם הנאשם
21 אמר גם וגם והשיבה שהוא אמר גם וגם, ובגלל זה היא התקשרה למשטרה.
22 באשר לטענתה לפיה הוא אמר שהוא איים להרוג אותה ושהילדים שומרים עליה, השיבה שזה היה
23 בשנה שעברה (עמ' 15).
24 אישרה שהוא אמר אז שהיא עם מישהו אחר ולכן הוא איים להרוג אותה ולכן היא התקשרה למשטרה
25 (עמ' 15).
26 נשאלה מה ארע בפעם האחרונה שהתקשרה למשטרה, לפני שהיא פנתה בבקשה למתן צו הגנה.
27 השיבה שבתחילה שהוא חשב שהיא עם מישהו והוא איים להרוג אותה היא פנתה לבית משפט והגישה
28 בקשה למתן צו הגנה והנאשם לא היה בבית תקופה מסוימת, אין היא זוכרת אם זה היה חמישה
29 חודשים, יחד עם זאת גם אז לדבריה הנאשם אמר לה שהיא בוגדת בו.

בית משפט השלום ברמלה

20 יולי 2015

ת"פ 18272-09-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' פלוני

1 במהלך חקירתה הוגש המוצג נ/1, מיום 22.4.14, בקשה למתן צו הגנה. המתלוננת אישרה שהיא ציינה
2 בסעיף 4 לבקשה שהנאשם מאיים לרצוח אותה. יחד עם זאת לא אישרה שאמרה שהיא מפחדת שהוא
3 יפגע בילדים.
4 ציינה כי היא מסרה שהיא מפחדת שהוא יפגע בה (עמ' 16).
5 נשאלה אם היא הגישה בקשה למתן צו הגנה נוסף בו היא ציינה שהנאשם מאיים להרוג אותה ואת
6 התינוק ומאז שסיכמו שיתגרשו הוא מאיים עליה ועל הילד להורגם, והשיבה "מתי זה" (עמ' 16,
7 סיפא).
8 נאמר למתלוננת שהבקשה הוגשה בספטמבר 2014, ובבקשה היא ציינה שהנאשם שב הביתה שיכור
9 ואמר לה שהוא יגרום לה לבכות לכל החיים והיא נשאלה אם היא הבינה מכך שהוא יהרוג, השיבה
10 "מה שאמרתי בהתחלה, אני באותו יום אמרתי להם בחקירה במשטרה ולקח אותי" (עמ' 17).
11 נשאלה מדוע אם כך לא ציינה בצו הגנה שהנאשם אמר שיהרוג אותה, וציינה רק שהנאשם אמר שהוא
12 יגרום לה לבכות לכל החיים, שהמובן של זה שהוא יהרוג את התינוק, השיבה כדלקמן: "אני אמרתי
13 לא הסתדרנו באותו יום, מה שאמרתי בבית המשפט מה שכתוב בפרוטוקול זה לא נכון, כי לא
14 הסתדרנו באותו יום. אני אמרתי שזה היה לפני יומיים אבל זה היה בדיוק באותו יום שהזמנתי
15 משטרה" (עמ' 17).
16 נשאלה בשנית אם בעת שהיא צינה במסגרת בקשה למתן צו הגנה ב-3 לספטמבר שהנאשם אמר לה
17 שהוא יגרום לה לבכות כל החיים, כוונתה היתה במובן שהוא יהרוג את התינוק. השיבה "הוא אמר
18 לי אני אהרוג אותך ואהרוג אותי, אני אראה לך, את תבכי כל החיים שלך. הוא אמר לי." (ההדגשה
19 שלי- ל.פ.) (עמ' 18 רישא).
20 נשאלה מדוע לא רשמה את הדברים בבקשה למתן צו הגנה, (המוצג נ/2), והשיבה שהיא אמרה באותו
21 יום ואפשרי שמי שרשם את דבריה לא שמע.
22 נשאלה באשר לבקשה למתן צו הגנה, שהגישה בחודש דצמבר, והשיבה שהיא לא הגיעה לבית המשפט
23 בחודש דצמבר. בהמשך עת הוצגה לפניו הבקשה למתן צו הגנה מיום 21.12.14 אישרה שחתימתה
24 מופיעה על גבי הבקשה (המוצג נ/3).
25 נשאלה אם רשמה בסעיף 12 לבקשה "מאיים עלי ועל התינוק להרוג" והשיבה בחיוב (עמ' 18).
26 כמו כן אישרה שרשמה בבקשה "כל הזמן מאיים על הילד ועלי שרוצה להרוג".
27 עוד אמרה שבחודש ספטמבר היא אמרה שבעלה חזר יומיים לפני כן שיכור, ואיים עליה באופן שאמר
28 לה שהוא יגרום לה לבכות לכל החיים, ובחודש דצמבר בטעות צורף לבקשה הדף שנרשם בחודש
29 ספטמבר (עמ' 19).

בית משפט השלום ברמלה

20 יולי 2015

ת"פ 18272-09-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' פלוני

1 העדה הסבירה ובלשונה "זה מה שבפעם שעברה אמרתי לה את מה שמילאתי בהתחלה נתתי גם
2 בחודש דצמבר" ובהמשך "זה אותו מלה שלי, אף אחד לא ממלא לי, את זה נתתי".
3 הבהירה שרק עמי' 8 לבקשה היה ריק ולכן היא צרפה בדצמבר את אותו דף מחודש ספטמבר (עמי' 20).
4 לכשהגיעה לבית המשפט בראשון לציון בדצמבר, היא אמרה, וכך גם אמרה עורכת הדין שלה, שמאז
5 חודש ספטמבר לא ארע מאומה.

6 לשאלתי השיבה שכאשר היא עתרה למתן צו הגנה בחודש דצמבר, בדיון שהתקיים לפני, לא ארע
7 מאומה בחודש דצמבר (עמי' 20, סיפא).

8 נשאלה העדה אם היא אמרה למשטרה שקימת הקלטה בה נשמע הנאשם מאיים עליה, והשיבה שאכן
9 אמרה, ובהמשך אמרה שאין הקלטה (עמי' 21).

10 העדה מסרה כי היא בקשה צו הרחקה הואיל והיא פחדה.

11 אישרה שאכן זו בושה גדולה מאד שאשה יולדת ילד שלא מבעלה (עמי' 21).

12 עדות הנאשם, מר [REDACTED]:

13 הנאשם מסר עדות כעד הגנה.

14 מסר כי הוא נשוי [REDACTED] שנים למתלוננת, הם חיים בארץ [REDACTED] שנים והם הורים לארבעה ילדים.

15 לדבריו, ביום בו הגיעה המשטרה לביתם הוא הגיע הביתה, המתלוננת הגישה לו אוכל, ובמקביל הוא
16 שוחח עם בתו. הוא אמר לבתו שתהיה חזקה, כי מחר הם הולכים להתגרש. אמר לה כי יש להם
17 מפתחות לדירה ושהם יכנסו לדירה בלא פחד (עמי' 26).

18 בהמשך הבהיר כי הוא הורחק למשך שלושה חודשים, וכששב מצא שאשתו בהריון וחשד בה ורצה
19 להתגרש. בדיעבד הוא היה אמור להיות מחוץ לבית שלושה חודשים, אולם בדיעבד קיבל את האישור
20 לשוב הביתה רק בחלוף חמישה חודשים, וכשחזר מצא את אשתו הרה. לא היה ביניהם כל מגע (עמי'
21 26).

22 הנאשם אישר שהוא אמר לאשתו שזה לא הבן שלו. אם הוא לא יעבור בדיקה, הוא לא בנו.

23 לאחר שאמר לאשתו את שאמר, הוא הסביר לבתו. כשדבר עם בתו אשתו נכנסה לחדר ללא תגובה.

24 הנאשם מסר כי הוא אינו יודע כיצד הגיעה המשטרה. אשתו נכנסה לחדר והוא היה בסלון, אפשרי
25 שאשתו הזמינה משטרה (עמי' 27).

26 הנאשם כפר בכך שזרק את מקל ההליכה, כפר בכך שהוא קילל את אשתו, כפר בכך שאמר לה שיהרוג
27 אותה או שכל חייה תבכה (עמי' 27).

28 בחקירתו הנגדית נשאל הנאשם אם הוא עוזר בגידול התינוק והשיב "היא טוענת או חושדת שאני
29 אהרוג את הילד ולכן אני לא מתקרב ולא בא במגע אתו וגם עכשיו אני בחוץ" (עמי' 28).

בית משפט השלום ברמלה

20 יולי 2015

ת"פ 18272-09-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' פלוני

1 הנאשם אישר כי בעת שאשתו הגישה לו אוכל הוא דיבר עם בתו ואכל, ובהמשך אשתו נכנסה לחדר.
2 לדבריו, בתחילה אשתו היתה בסלון בעת שאכל, והוא אמר לה שהוא ביקש מתורגמן שילווח אותו
3 לבית המשפט בירושלים, ושאל אותה אם היא רוצה להצטרף. אמר לה שהוא נוסע מחר לבית משפט,
4 לירושלים, כדי לקבוע מועד לגירושין, וכשאמר את שאמר אשתו נכנסה לחדר (עמ' 29).
5 הוצגה לנאשם גרסת בתו, אשר מסרה שקולו היה גבוה וגרסת בתו אשר אמרה שהוא היה עצבני,
6 וזה לא היה יום רגיל. השיב הנאשם, שבעת שאמר את מה שאמר רעייתו נכנסה לחדר (עמ' 29).
7 כשהוצגה לנאשם גרסת המתלוננת לפיה הוא זרק מקל, כפר בטענה ומסר כי יש לו מקל, ולכשהתישב
8 הניח את המקל ליד הספה (עמ' 29).
9 כשהוצגה לפני הנאשם גרסת בתו לפיה הוא דפק על השולחן, שלל את דברי הבת ואמר שאין בהם
10 אמת וטען כי אינו יודע מדוע בתו לא מסרה גרסת אמת (עמ' 30).
11 טען כי אינו יודע מדוע רעייתו מפחדת (עמ' 30).
12 טען כי בפעם הראשונה הוא הורחק מתבית בחודש אפריל 2013 (עמ' 30).
13 טען כי לאשתו לא היתה סיבה לפחד אפילו שבתו אמרה שאשתו מפחדת והתקשרה למשטרה
14 ונשמעה מפחדת.
15 נאמר לנאשם כי בשיחה המוקלטת למוקד 100 המתלוננת ביקשה דחוף דחוף ומהר מהר ואמרה
16 שבעלה רוצה לעשות לה משהו. השיב שהוא אינו יודע, הוא ישב בסלון ואינו יודע מה אשתו עשתה
17 בתדר ואם היא התקשרה או לא (עמ' 30).
18 טען שהוא לא עשה למתלוננת כלום ואם היא פחדה אפשרי ממה שהיא עשתה (עמ' 31).
19 טען שלא שמע הקלטה של איוס למרות שנאמר לו שקימת הקלטה ואישר שביקש לשמוע את ההקלטה
20 (עמ' 31).
21 מסר כי אין לו מחשבות לעשות דבר מה לילד, וטען כדלקמן: "ברגע שהיא חששה שאני אהרוג את
22 התינוק שאלתי אותה אם זה לא תינוק שלי" (עמ' 31 שורה 30).
23 נשאל אם קודם פחדה רעייתו ואז הוא שאל אותה אם זה לא התינוק שלו, והשיב כדלקמן: "היא
24 אמרה לי אל תתקרב לילד שלי, אז שאלתי אותה האם זה לא הילד שלי? כן אני מתקרב אליו. כך
25 אמרתי לה." בהמשך אישר כי המתלוננת מונעת ממנו להתקרב לילד, וטען כי הוא לא האבא הביולוגי
26 של הילד. יחד עם זאת מסר כדלקמן: "נכון אני לא האבא הביולוגי שלו אבל עד היום הבנות שלי והוא
27 כמו שגידלתי אותם ואני נתתי לו את האחריות שיקח אותה". (עמ' 32).
28 אישר ששם המשפחה של התינוק הוא כשמו.
29 נשאל אם הוא מקנא לאשתו והשיב בשלילה.
30 חזר על גרסתו לפיה כשחזר מההרחקה [redacted] אשתו היתה הרה וביניהם לא היה מגע (עמ' 33).

בית משפט השלום ברמלה

20 יולי 2015

ת"פ 18272-09-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' פלוני

1 עת עומת עם דברי המתלוננת לפיהם היא חששה ממנו, דבק בגרסתו שהיא לא מפחדת ממנו אלא
2 ממעשיה שלה. (עמ' 34).
3 כפר בכך שהוא דפק על השולחן וטען שאפשרי שהוא רצה להישען, ארע דבר מה (עמ' 34).
4 כפר בכך שהוא איים לפגוע ברעייתו (עמ' 34).
5 אישר ששתה בירה. אישר שאמר שצריך לעשות לתינוק בדיקה ומסר כדלקמן: "אם היא חוששת שאני
6 אהרוג את התינוק, כן אמרתי שצריך לעשות בדיקה" (עמ' 34 סיפא).
7 טען שאשתו סתם חוששת והיא הביאה את זה על עצמה, ובלשונו "אולי אלוקים אומר לה מאחורה
8 את החטא שהיא עשתה והיא פוחדת בגלל זה".
9 טען כי אלוקים מפחיד את רעייתו ולא הוא (עמ' 35).

סיכומי באי כח הצדדים:

סיכומי בא כח המאשימה:

10
11
12 המאשימה עתרה להורות על הרשעת הנאשם בעבירת איומים וטענה כי ביום 1.9.14 איים הנאשם על
13 המתלוננת בפני בנותיהם על ילדם התינוק, באופן שאמר: "או שאני אהרוג אותך או שכל החיים שלך
14 תבכי".
15 הפנתה לגרסת המתלוננת לפיה המתלוננת היתה בפחד מתמשך לחייה ולחיי בנה התינוק.
16 הפנתה לראיות התביעה, לעובדה שהנאשם חשד שהתינוק אינו שלו.
17 טענה כי גרסת המתלוננת היתה קוהרנטית ואחידה על אף קשיי השפה, הן בדיווח למוקד 100 והן
18 בבקשה לצו הגנה ב- 3.9 והן בבית המשפט.
19 טענה כי המתלוננת חשה סכנה של ממש.
20 טענה כי המתלוננת לא טענה שהנאשם מרביץ לה.
21 באשר לטענת בא כח הנאשם לפיה מסרה המתלוננת גרסאות שונות באשר לנסח האיום, ובאשר
22 לטענת ההגנה לפיה המתלוננת נתנה פירוש אחר לכך שהנאשם היה אמור לנסוע למחרת היום לבצע
23 בדיקת אבהות בליווי מתורגמן, טענה כי גרסת הנאשם אינה עולה בקנה אחד עם הראיות, וגרסתו לא
24 נתמכה על ידי ראיה.
25 הפנתה לאמרות הבנות שהוגשו בהסכמה, ולדבריהן לפיהם הן לא דוברות את השפה ה- [REDACTED] כך
26 שאת תוכן הדברים המדוייק הן לא יודעות, אולם את הלך רוחן ניתן היה ללמוד מכך שחששו להעיד.
27 הפנתה לדברי האחות [REDACTED] באמרתה, לפיהם הנאשם דיבר בבוטות כלפי המתלוננת, ואישרה כי השיחה
28 נסבה על בגידה, ואישרה שהיא חששה שהנאשם יפגע בתינוק טיפה, כי הוא אמר שהאמא בגדה בו
29 וזה לא בנו, וכן הפנתה לכך שהבת ראתה את הנאשם דופק על השולחן.
30

בית משפט השלום ברמלה

20 יולי 2015

ת"פ 18272-09-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' פלוני

1 טענה כי הבנות רצו לגמד את הענין.
2 הפנתה לבקשת המתלוננת למוקד 100 שיצילו אותה דחוף. אמרה שיש לה הטרדה ויש לה תינוק.
3 הפנתה להתרשמות השוטרת שהתרשמה שהמתלוננת פוחדת ממש.
4 כמו כן הפנתה לכך שב- 3.9 בית המשפט התרשם שהמתלוננת מצויה בפחד, ונעתר לבקשתה למתן צו
5 הגנה.
6 טענה שהנאשם סבר שהמתלוננת בוגדת בו.
7 באשר לטענה לפיה בחודש דצמבר, בבקשה למתן צו הגנה, הציגה המתלוננת מצג מטעה, טענה בא כח
8 המאשימה שהדף שצורף לבקשה בחודש דצמבר הוא הדף שצורף לבקשה בחודש ספטמבר,
9 והמתלוננת הסבירה כי היא נעזרה בגורמים חיצוניים לכתוב הבקשה, ואין היא דוברת את השפה,
10 ואין היא יודעת לקרוא, ומשכך, במקום לעתור לחדש את צו ההגנה, הגישה בקשה כפי שהוגשה, מתוך
11 אי הבנה, בטעות.
12 באשר לגרסת הנאשם טעני כי הודעתו במשטרה הכחיש כי איים, ותאר כי שוחחו על גירושים.
13 במענה לכתב האישום טען כי הוא ביקש לערוך בדיקת אבהות והוא עדכן את הילדים וזה היה תוכן
14 השיחה, ובהיותו בבית המשפט חזר על הגרסה לפיה הם הלכו להתגרש.
15 טענה כי הנאשם לא מסר עובר למענה לכתב האישום שהכוונה היתה לערוך בדיקת אבהות.
16 טענה כי המתלוננת מסרה שהיתה שמחה אם היתה מתבצעת בדיקת אבהות.
17 עוד טענה בא כח המאשימה כי גרסת הנאשם היתה רוויית סתירות.
18 לאור כל האמור עתרה להרשיע את הנאשם.
19
20 **סיכומי בא כח הנאשם:**
21 בא כח הנאשם עתרה להורות על זיכוי הנאשם. טענה כי התביעה לא עמדה בנטל הראיה.
22 לחלופין עתרה לזכותו מחמת הספק.
23 הפנתה לשיחה המוקלטת למוקד, המוצגת ת/6, ולתוכן דברי המתלוננת.
24 טענה כי המתלוננת חששה וכך גם אמרה בשיחת הטלפון למוקד 100.
25 טענה כי שיחת הנאשם עם הבנות יכול להצביע על חששה של המתלוננת, וכיצד היא פרשה את
26 הדברים.
27 טענה כי המתלוננת בעת שהנאשם אמר לה שילכו מחר לבדיקת אבהות, אפשרי שהבינה שבמהלך
28 הלילה יכול לקרות משהו לא טוב.
29 בא כח הנאשם טענה שאם הנאשם היה מאיים, או משתמש בביטוי מאיים, או משתמש בביטוי
30 שברצונו לפגוע, המתלוננת היתה חוזרת על הביטוי בעת שדיווחה למשטרה למוקד 100.

בית משפט השלום ברמלה

20 יולי 2015

ת"פ 18272-09-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' פלוני

1 הפנתה לדוחות הפעולה שערכו השוטרים המוצגים ת/2, ו- ת/3, ולגרסת המתלוננת בפני השוטרים.
2 בפני השוטרים טענה המתלוננת שהנאשם התכוון לפגוע בילד ובה ואף אמרה לשוטר, עורך המסמך
3 ת/3, כי מזה מספר ימים הנאשם מאיים לפגוע בה ובתינוק. בהמשך אמרה שהנאשם רוצה להרוג את
4 התינוק כי זה לא ילדו והאיומים הם על התינוק ולא עליה.
5 באשר לגרסת בנות הנאשם והמתלוננת, טענה שהנאשם הסכים שאמרותיהן יוגשו הואיל ולא רצה
6 שבתו תסבול ותעיד.
7 הפנתה לכך שהבת אמרה שהנאשם דפק עם אגרוף על השולחן. יחד עם זאת הפנתה לכך שהבת מסרה
8 גרסה זהה לגרסת הנאשם, לפיה הוא ישב עם בנותיו והאשים את המתלוננת בכך שהיא בגדה בו ואמר
9 שהוא רוצה לעשות בדיקת דם לבדוק אם התינוק שלו. בהמשך אמר שהוא רוצה לנסוע לירושלים
10 לעשות את הבדיקה.
11 בא כח הנאשם טענה כי הגם שהבת מסרה כי היא לא מבינה על בוריה את השפה [REDACTED]. זה היה
12 נוסח השיחה בין הנאשם למתלוננת, ולאחר השיחה הבת שוחחה עם אמא שלה, אשר אמרה לה,
13 שהנאשם אמר, שהוא יגרום לכך שתבכה כל החיים, ומזה הבת הבינה שאמה הבינה שיהרוג את
14 התינוק.
15 הבת השניה מסרה כי איננה דוברת את השפה [REDACTED], אולם לא מסרה שהיה מצב או אמירה
16 שממנה ניתן היה להבין שהנאשם איים ועל המתלוננת היה מקום לחשוש מפניו.
17 הפנתה לצווי ההגנה שהגישה המתלוננת החל מחודש אפריל 2013.
18 הפנתה לצו ההגנה מחודש ספטמבר 2013, ובהמשך לצו ההגנה מחודש דצמבר 2013, ולנוסח האיום
19 שמסרה המתלוננת בצו ההגנה.
20 טענה כי אין לקבל את גרסת המתלוננת לפיה מתוך טעות הוגש עמוד מהבקשה למתן צו הגנה מחודש
21 ספטמבר גם בחודש דצמבר.
22 טענה כי מבחינה אוביקטיבית בושה גדולה למתלוננת להרות לגבר אחר כשהיא נשואה.
23 הפנתה לכך שהנאשם אמר שהוא לא הכיר בילד אולם לא רצה לפגוע בו, ומסר שהוא הולך לירושלים,
24 בין אם לפתוח תיק גירושין ובין אם לבקש בדיקת אבהות, אולם הרציו בדברי הנאשם זהה לגרסת
25 ההגנה, הואיל והנאשם הלך להסדיר את עניין הילד שמבחינתו אינו בנו.
26 טענה כי גם הבנות תמכו בדברי הנאשם.
27 טענה כי המתלוננת חשה מאוימת בשל העובדה שכונת הנאשם היתה לפתוח תיק ולדרוש בדיקת
28 אבהות היום למחרת, וכשהבינה שהנאשם מתכוון לעשות צעד ממשי, היא הגישה את התלונה.

בית משפט השלום ברמלה

20 יולי 2015

ת"פ 18272-09-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' פלוני

1 הפנתה לכך שבמהלך הדיון המתלוננת אישרה את הגרסה לפיה היא מסרה במשטרה שהנאשם אמר
2 לה שהיא תבכה כל חייה, ודבריה שהנאשם יהרוג אותה או יפגע בה הם פרי פרשנותה, והנאשם לא
3 השמיע את האיום שהוא יהרוג אותה.
4 הפנתה פעם נוספת לגרסת בתם של בני הזוג לפיה הבת לא אישרה שהנאשם איים על המתלוננת וגם
5 לא אישרה שהנאשם השליך מקל.
6 הפנתה לגרסתה הכבושה של המתלוננת לפיה לראשונה במהלך הדיון טענה המתלוננת שהנאשם ירק
7 לעברה, הגם שהיו לה הזדמנויות רבות לטעון הטענה עובר למועד בו מסרה עדות מעל דוכן העדים.
8 אשרה שהמתלוננת מסרה שהיא לא רצתה שבנותיה יעידו על מנת שלא יהיו מעורבות במשפט ולא
9 יפגעו.
10 טענה שלא ניתן לקבל את גרסת התביעה לפיה מחד גיסא הבנות רצו לגמד את הארוע ולכן קשה לעמוד
11 על הארועים מתוכן עדותו, ומאידך גיסא ניתן לראות מתוך דבריהן על הלך הרוח.
12 טענה כי גרסת המתלוננת מלאה בתמיהות וסתירות ומשכך, הבנות לא תמכו בגרסתה.
13 באשר לנאשם, טענה שהנאשם לא צמצם את חלקו ולא הרחיק את עצמו, מסר מיוזמתו שנעדר מהבית
14 וההריון בלתי אפשרי שיהיה ממנו. הוא סיפר האמור לבנותיו, והסביר להן על מנת לחזק אותן ועל
15 מנת שלא תיפול רוחן.
16 הוא לא נקט באמצעים להשפיל את המתלוננת, או לפגוע בה, או לפגוע בשלום הילד, הגם שחזר על כך
17 שהילד אינו שלו. הפנתה לכך שהנאשם טען כי המתלוננת פחדה לא ממנו אלא ממה שהיא עשתה, וכן
18 מסר כי לא העלה על דעתו לפגוע במתלוננת או בילד.
19 לאור כל האמור עתרה להורות על זיכוי.

ממצאים ומסקנות:

- 20
21 1. שקלתי את הראיות שהובאו לפני.
22 לפני עדות המתלוננת מול עדות הנאשם.
23 לפני אמרות בנות בני הזוג אשר נגבו במשטרה והוגשו בהסכמה.
24 לפני הודעת המתלוננת בפני שני שוטרים שהגיעו למקום הארוע והודעתה למוקד 100.
25
26 2. המאשימה מיחסת לנאשם עבירת איומים באופן שהנאשם הגיע לבית, השליך את מקל ההליכה,
27 קילל את המתלוננת, ואיים עליה באומרו "או שאני אהרוג אותך או כל החיים שלך תבכיי".
28
29

בית משפט השלום ברמלה

20 יולי 2015

ת"פ 18272-09-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' פלוני

- 1 א. הנאשם על אתר, עת נעצר, כפי שעולה מהמוצגים ת/9 ות/10, טען כי הביאו אותו סתם. טען כי
2 הוא עצור לחינם וכל מעשיו הם על פי החוק.
- 3 ב. בהמשך בעת שנחקר ונחשד בעבירת האיומים, כפר בכך שאיים על המתלוננת.
4 כפר הן בכך שאמר לה שהוא יראה לה והיא כל היום תבכה, הן בכך שאמר לה שהוא יהרוג את הילד.
- 5 ג. נאמר לנאשם כי הוא הוקלט, והנאשם אמר שאין לו בעיה שהיא תקליט כי הוא לא אמר מאומה,
6 ואין לו בעיה גם לשמוע ההקלטה כי הוא לא אמר.
- 7 ד. יחד עם זאת אישר שהוא חושב שהבן הוא לא שלו, ואישר שאמר לבנותיו שהוא ואמן הולכים
8 להתגרש מחר, ושהם צריכים להמשיך ללמוד ולהיות חזקים.
- 9 ה. הנאשם דבק בגרסתו גם במהלך הדיון וטען כי הוא לא איים על המתלוננת כפי הנטען.
10
11
- 12 4. המתלוננת מסרה גרסאות שונות לגבי אופי האיומים.
- 13 א. המתלוננת מסרה בעת שהזעיקה משטרה שבעלה רוצה לעשות לה משהו, ועל המשטרה לבוא דחוף,
14 היא מפחדת, יש לה הטרדה, הוא רוצה לעשות לה משהו.
- 15 ב. המתלוננת לא מסרה בהודעה למוקד 100 כי הנאשם איים עליה כפי שטענה בהמשך, אלא טענה כי
16 הנאשם רוצה לעשות לה משהו, ולא הבהירה מה.
17
18
- 19 ג. בהמשך הגיעו שוטרים לבית.
- 20 לשוטר אחד, כפי שעולה מת/2, מסרה המתלוננת שהנאשם אמר לה כי הוא מתכוון לפגוע בילד ובה
21 ולהרוג את הילד.
- 22 לשוטר הנוסף, כפי שעולה מת/3, מסרה שמוזה מספר ימים הוא אומר לה כי הוא רוצה להרוג את
23 התינוק וזה לא ילדו.
24
- 25 ד. בבית המשפט מסרה המתלוננת מספר גרסאות.
- 26 1. בחקירתה הראשית מסרה שהנאשם אמר לה "אני אראה לך". בהמשך אמרה שהוא אמר לה "אני
27 אהרוג אותך כל החיים שלך תבכי". בהמשך אמרה שהנאשם גם ירק עליה.
- 28 ובאשר למקל עת רוענן זכרונה מגרסה שמסרה לעו"ס לפיה הנאשם זרק עליה מקל, טענה כי הוא זרק
29 בצד.
- 30 2. בחקירתה הנגדית טענה שהנאשם אמר לה "אני אהרוג אותך, אני אראה לך, כל החיים שלך תבכי".

בית משפט השלום ברמלה

20 יולי 2015

ת"פ 18272-09-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' פלוני

1 בהמשך מסרה שהנאשם אמר לה שהוא יגרום לה לבכות לכל החיים.
2 בהמשך אמרה שהנאשם אמר לה שהוא יתן לה משהו שיגרום לה לבכות לכל החיים.
3 אישרה שלבתה היא אמרה שהוא אמר לה שהוא יגרום לה לבכות לכל החיים.
4 בהמשך מסרה שהיא התקשרה למשטרה כי הנאשם אמר לה שהיא תבכה כל החיים שלה ואמר לה
5 שהוא יהרוג אותה, או שהיא תבכה כל החיים שלה.
6 בהמשך לשאלת ההגנה אישרה שהנאשם לא אמר שהוא יהרוג את התינוק.

7
8 ה. המתלוננת הגישה שלוש בקשות למתן צו הגנה במועדים שונים. שתיים מהן רלוונטיות לעובדות
9 כתב האישום.

10 1. הראשונה מבין השתיים היא הבקשה המוצג 2/3, הבקשה למתן צו הגנה מיום 3.9.14.
11 בבקשה הני"ל ציינה המתלוננת שנוולד לה ילד, והנאשם רוצה להרע לאמו ולילד, בטענה שהילד אינו
12 שלו, ומאיים. עליה ועל התינוק להרוג, כל הזמן מאיים על הילד ועליה שהוא רוצה להרוג.
13 בהמשך ציינה כי הנאשם חזר עובר להגשת הבקשה הביתה ואיים, ואמר תוך יומיים אני אגרום לך
14 לבכות כל החיים שלך.

15 2. בבקשה למתן צו הגנה, המוצג 3/3, טענה המבקשת טענות זהות לטענות שנטענו בבקשתה המוצג
16 2/3.

17 3. הבקשה למתן צו הגנה, המוצג 3/3, הובאה לפני ב – 21.12.14.

18 4. במהלך הדיון שלפני בחודש דצמבר 2014, טענה המתלוננת כי היא מפחדת שהמשיב יהרוג אותה
19 ואת התינוק, ואמר לה שיגרום לה לבכות כל חייה, וזאת כאשר הוא חזר הביתה יומיים לפני הגשת
20 הבקשה שיכור.

21 5. המתלוננת במהלך הדיון כעדת תביעה בהליך הפלילי, טענה כי היא לא הובנה נכון על ידי, ובהמשך
22 בחלוף יומיים, בבית משפט לעניני משפחה, היא הבהירה לבית המשפט כי ברצונה להאריך את תוקף
23 הצו שהסתיים בחודש ספטמבר, הואיל והחשש טרם פג.

24 6. אין בידי לקבל את הסברה, הואיל ולא היה ספק בליבי במהלך הדיון שלפני בחודש דצמבר 2014 כי
25 הגרסה שהובאה לפני ע"י המתלוננת – המבקשת שם, היתה שיומיים עובר להגשת הבקשה למתן צו
26 הגנה, היא אומימה על ידי הנאשם.

27
28 ו. בנסיבות אלה בהן כאמור לעיל גרסתה של המתלוננת אינה אחידה באשר לאופי האיום והמתלוננת
29 מסרה תוכן שונה באשר לאופי האיום וזהות המאויימים, היא או בנה, או היא וגם בנה, מצאתי כי לא
30 ניתן לבסס הרשעה על דבריה.

בית משפט השלום ברמלה

20 יולי 2015

ת"פ 18272-09-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' פלוני

- 1 מצאתי כי לא ניתן להגיע למסקנה וודאית וחד משמעית מהו נוסח האיום אשר לטענת המתלוננת
2 איים עליה הנאשם, משכך, בדקתי אם קיימות ראיות חיזוניות התומכות בדבריה.
3 מצאתי כי הראיה היחידה שתומכת בדבריה של המתלוננת היא עדות הבת, ■, אשר היתה עדה לשיחת
4 האב והאם ומסרה כי אמה חששה מהאב ופחדה שהאב יפגע בתינוק, ואף הבת חששה טיפה, כך
5 בלשונה, מאחר והנאשם טען שהמתלוננת בגדה בו והבן אינו שלו.
6
7 ז. יחד עם זאת, ולאחר ששקלתי את אמרת הבת במשטרה, לא מצאתי כי ניתן לראות באמרה חיזוק
8 לאיום.
9 1. הגם שהבת מסרה כי איננה דוברת את השפה ■ על בוריה, והיא מבינה קצת מהנאמר בשפה
10 ■ ידעה הבת למסור כי אביה דיבר על כך שהוא רוצה לבצע בדיקת אבהות ולבדוק אם הילד
11 שלו, והבינה שהאב אמר לאם שהוא רוצה לנסוע לירושלים על מנת לבצע את הבדיקה.
12 2. יחד עם זאת, לא מסרה הבת שהאב איים על האם, או השמיע משפט שניתן היה להסיק ממנו איום
13 סמוי.
14 3. הבת מסרה כי האב דפק על השולחן עם אגרופו, היה עצבני וצעק. עם זאת לא מסרה כי הנאשם
15 איים על המתלוננת.
16 4. הבת ■ מסרה כי אמה אמרה לה לאחר מכן שהאב אמר לה שהוא יגרום לה שתבכה כל החיים,
17 והאם הבינה מדבריו שאולי הוא יהרוג את ■.
18
19 ח. הבת הנוספת, ■, מסרה כי איננה מבינה את השפה ■ ומסרה כי הנאשם דיבר בטון גבוה,
20 נראה לה כועס אבל לא הבינה מה הוא אמר.
21 האם אמרה לה אחר כך שהנאשם חושד שהיא בגדה בו. יחד עם זאת לא מסרה שהאם אמרה
22 שהוא איים עליה.
23
24 ט. אני סבורה כי אפשרי שהמתלוננת פרשה אמירה של הנאשם באופן שהנאשם יפגע בה ובבנם.
25
26 י. יחד עם זאת, מה היה תוכן האמירה אשר גרם למתלוננת לחוש פחד מפני הנאשם, לא הוכח.
27
28 יא. העובדה שהמתלוננת אמרה לבת ■ כי הנאשם אמר לה שיגרום לה שתבכה כל החיים, איננה
29 מתיישבת עם האמירה שהמתלוננת אמרה באותו ערב לשוטרים שהגיעו לביתה, לשוטרים אמרה,

בית משפט השלום ברמלה

20 יולי 2015

ת"פ 18272-09-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחות
רמלה נ' פלוני

- 1 שהנאשם אמר שהוא רוצה להרוג את התינוק, זאת אמרה לשוטר רס"ר ססי יניב, ולשוטר רס"ל
2 יפרח יוסף גם אמרה שהוא מתכוון לפגוע בילד ובה.
3 כמו כן אינה מתיישבת עם העובדה שהמתלוננת לא מסרה תוכן של איום בעת שהזעיקה את המשטרה.
4
5 יב. לא ניתן לשלול שהמתלוננת חששה מהעובדה שהנאשם מתכוון לפתוח תיק ברבנות ולבקש בדיקת
6 אבהות, גם אם היא ידעה היטב בלבה שהחשד של הנאשם היה חשד סרק, והתינוק הוא בנו.
7
8 יג. העובדה שהנאשם התכוון לפתוח תיק ברבנות, והעילה בגינה הוא רצה לפתוח תיק, הדעת נותנת
9 כי יש בה כדי לגרום אי נוחות ואי נעימות וזאת בלשון המעטה, למתלוננת.
10
11 יד. זאת ועוד, המתלוננת בשלב מסוים מסרה למשטרה כי הקליטה את הנאשם ואת איומיו, ובהמשך
12 בעת שנשאלה לגבי ההקלטה, הוברר כי היא לא הקליטה את הנאשם ורק חשבה שהיא מקליטה אותו,
13 בפועל המכשיר לא הקליט.
14
15 טו. כמו כן לשוטרת שירן רסל מסרה כי ברצונה שבנותיה יחקרו (המוצג ת/7) ובבית המשפט מסרה
16 כי אין היא רוצה לערב את בנותיה, ואמרה להן לא לספר דברים שראו (עמ' 13 ש' 21), ובהמשך חזרה
17 בה מדבריה ואמרה שלא אמרה להן לא לספר (עמ' 13 ש' 31).
18
19 טז. אני סבורה כי המתלוננת אינה עקבית בהתנהלותה, ואינה מוסרת גרסה מדוייקת, משכך גם בשל
20 האמור לא ניתן לבסס ממצאים חד משמעיים על דבריה.
21
22 יז. באשר לזריקת המקל, גרסת המתלוננת לענין המקל לא עלתה מגרסת בנותיה אשר ישבו בסלון
23 בעת שהנאשם נכנס הביתה.
24
25 יח. עסקינן במשפט פלילי, מצאתי כי התביעה לא הוכיחה מעל לכל ספק סביר את האמירה הנטענת
26 לעניין האיום וכן לא הוכיחה שהנאשם השליך את המקל.
27

סוף דבר:

אני מורה על זיכוי הנאשם מחמת הספק.

בית משפט השלום ברמלה

20 יולי 2015

ת"פ 18272-09-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' פלוני

הודעה זכות ערעור בתוך 45 ימים מהיום.

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6

ניתנה והודיעה היום ד' אב תשע"ה, 20/07/2015 במעמד הנוכחים.

ליאורה סריבקל (שיפמן, שופטת)

- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12

הוקלד על ידי מאיה שלו